

ministeren, og Undladelse af at oprette behørig autoriseret Kontrakt paadrager vedkommende Arbejdsgiver et betydeligt Bødeansvar.

Med Hensyn til det tredie Punkt: Afregningsbøgerne stilles der Forslag om, at for at ikke Misligheder eller Misforhold med Hensyn til Lønakkorden skulle indtræde, skal Arbejdsgiveren senest inden 8 Dage efter Arbejdernes Ankomst til Bestemmelsesstedet forsyne hver enkelt med en Afregningsbog, hvori der hver Lønningdag ved Arbejdsgiverens Foranstaltning indføres, hvad den paagældende Arbejder har fortjent i Arbejds løn, samt hvor meget der er ham udbetalt. Afregningsbogens Indretning skal ligeledes autoriseres af Indenrigsministeriet, og dens Tekst skal affattes baade paa Dansk og i vedkommende Arbejders Modersmaal, saa han selv kan kontrollere Bogens Førelse, hvis hans Kundskaber i det hele taget sætte ham i Stand dertil; Arbejderen har Ret til selv at opbevare denne Bog.

Det fjerde Punkt omhandler Forsorgen for Arbejderne i Sygdomstilfælde, og i saa Henseende bestemmer Lovforslagets § 8, at naar en udenlandsk Arbejder bliver syg, er Arbejdsgiveren pligtig at drage Omsorg for, at der snarest muligt skaffes vedkommende den fornødne Hjælp, eventuelt ved Tilkaldelse af Læge eller Indlæggelse paa Sygehus, og endvidere bestemmes det, at Arbejdsgiveren i alle Tilfælde, hvor Sygdommen ikke skyldes utilbørligt Forhold fra Arbejderens egen Side, er pligtig til overfor det offentlige at bekoste Udgifterne ved Sygdommens Behandling, derunder Lægehjælp og Medicin samt Sygehusudgifter for et Tidsrum af indtil 6 Maaneder. Nu kunde det maaske synes — jeg vil gerne nævne det med det samme, — at disse Bestemmelser kunne være noget strenge overfor Arbejdsgiverne, men ved nærmere at have overvejet det Spørgsmaal er jeg dog kommen til den Overbevisning, at det vist neppe kan siges. Derimod stiller man jo paa en Maade ved disse Bestemmelser de udenlandske Arbejdere bedre end vore egne, men der er her efter min Mening to Ting, som maa tages i Betragtning. Den ene er den, at, da det har vist sig absolut nødvendigt for dansk Landbrug at benytte fremmed Arbejds kraft, maa man ogsaa, saa længe man har Brug for den, i alle Maader tage Sigte paa at gøre Forholdene her, hvor de skulle virke saa langt fra deres Hjem, saa gunstige som muligt, for at de ikke skulle blive kede af at komme hertil, men tværtimod snarere

drages derhen, hvor de kunne mærke, at der paa alle Maader drages udmærket Omsorg for dem. Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side er den, at ved en flygtig Gennemlæsning ser det, som allerede nævnt, lidt haardt ud, at det paalægges Arbejdsgiverne at sørge for Arbejderne i Sygdomstilfælde indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder; men naar man lægger Mærke til, at der i Slutningen af § 8 træffes Bestemmelse om, at disse Arbejdere kunne optages som Medlemmer af de anerkendte Sygekasser, at de komme i Betragtning ved Beregningen af Sygekassernes Medlemsantal og saaledes ogsaa komme i Betragtning ved Fordeling af Statstilskud til disse, ville jo Arbejdsgiverne kunne frigøre sig for denne store økonomiske Forpligtelse ved at sørge for, at Arbejderne blive Medlemmer af en Sygekasse, ligesom de jo kunne sørge for, at Arbejderne blive ulykkesforsikrede, og derved kunne frigøre sig for det store økonomiske Ansvar, som ellers vilde paa hvile dem selv. Med disse Bestemmelser in mente synes jeg ikke, der er meget at indvende mod § 8. Jeg tror, at det ret vel vil være muligt for Arbejdsgiverne at faa truffet en saadan Ordning med disse udenlandske Arbejdere, at de baade kunne blive syge- og ulykkesforsikrede.

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærkninger om Boligforholdene. Det bestemmes i § 10, at Boligen skal være tørt og sundt beliggende, Tag og Mure skulle være tætte, og ethvert Beboelsesrum skal være tilstrækkeligt forsynet med Vinduer. Der skal være let Adgang til godt Drikkevand, fornødent Kloakafløb og den Slags Ting. Der skal være Køkken med Ovn, Spiserum samt de efter Antallet af Beboerne fornødne Soverum, og hvis det samlede Antal Beboere overstiger 20, skal der, hvor Omstændighederne efter Embedslægens Skøn udkræve det, indrettes en særlig Sygestue. Det synes at være en ganske udmærket Ordning, en ganske nødvendig Bestemmelse. Der bestemmes endvidere, at Soverum for ugifte Mænd og Kvinder skulle være fuldstændig adskilte uden indbyrdes Forbindelse, og at der skal anvises hvert Ægtepar et særskilt Soverum. Det er altsammen Bestemmelser, som ere udmærket gode, men som dog maaske tage sig bedre ud paa Papiret end i Virkeligheden. Det bestemmes endvidere, at i Soverumene skulle alle Sengesteder anbringes paa Gulvet med fornødent Melleumrum og ikke indrettes over hinanden, saaledes som det tidt har været Tilfældet paa større